

‘Volgens Kenniscentrum Insecten neemt de diversiteit en het aantal bijen en andere bestuivers al jaren af’

Netjes

Ik heb wel eens gelezen dat Nederlandse tuinen voor 36% uit groen bestaan. Dat betekent dat tuinen theoretisch drie keer zo groen kunnen worden. En natuurlijk klopt dat niet. In een tuin moet ook een kliko staan, een fiets geparkeerd worden en wil je op het terras genieten van de zon.

Maar precies in die redenering zit het spanningsveld waar ons vak mee worstelt. Want wie de gemiddelde tuin ziet, herkent het beeld uit zo ongeveer de eerste column die ik voor dit vakblad schreef: de verlanglijst voor een tuin is ongeveer groter dan de tuin zelf: een terras, overkapping, een schuurtje en een plek voor containers en fietsen – en ergens nog een hoekje voor wat groen. Het is geen onwil, maar onzekerheid. De tuin wordt gezien als probleem dat opgelost moet worden, niet als levend

‘Tuinen kunnen theoretisch drie keer zo groen worden. En natuurlijk klopt dat niet. In een tuin moet ook een kliko staan, een fiets geparkeerd worden en wil je op het terras genieten van een biertje’

systeem. Misschien is het wel tekenend dat de laatste jaren bijenhôtels zo populair geworden zijn. Niks mis met die dingen, maar ik denk wel eens dat zo'n hotel meer dient om te bewijzen dat de hoteleigenaar goed bezig is dan dat het werkelijk iets toevoegt.

Tegelijkertijd stapelen de signalen zich op dat het slecht gaat met bestuivers. Met andere woorden: dat kleine stukje groen in de gemiddelde voor- of achtertuin blijkt ineens cruciaal om de achteruitgang van bestuivers en andere insecten een halt toe te roepen. Of op zijn minst de achteruitgang te doen vertragen. Volgens Kenniscentrum Insecten neemt de diversiteit en het aantal bijen en andere bestuivers al jaren af. Oorzaken zijn bekend: gebrek aan voedsel, te weinig schuilplekken en een overmaat aan 'netjes' beheerde ruimte. Ook particuliere tuinen spelen daarin een rol.

De vraag is dus niet of elke tuin drie keer zo groen kan worden, maar waar het groener kán zonder dat het botst met gebruik. Minder verharding waar het kan, meer bloeiende soorten, en vooral: accepteren dat een tuin niet altijd strak hoeft te zijn om goed te functioneren.

Daar ligt ook een taak voor de hovenier. Niet alleen uitvoeren wat gevraagd wordt, maar uitleggen wat een tuin kan betekenen. Voor de gebruiker én voor de insecten. Want tussen 'netjes' en 'levend' zit ruimte. Precies daar ligt de toekomst van het vak.

Hein van Iersel
(hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!